

Przedmiot do wyboru A4: Ekofilozofia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Przedmiot do wyboru A4: Ekofilozofia
Kod przedmiotu	08.1-WH-CDFP-PE
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Kulturoznawstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. dr hab. Stefan Konstańczak

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z filozoficznymi koncepcjami ujmującymi rzeczywistość holistycznie, w której człowiek i przyroda stanowią wzajemnie dopełniające się elementy. Przyroda zostanie przedstawiona jako struktura dynamiczna, podlegająca ewolucji wraz z ludzką cywilizacją. Studenci w trakcie zajęć nabywają również kompetencji w zakresie samodzielnej analizy problemów ekologicznych zagrażających przyszłości ludzkiego gatunku, w tym także oceny trafności projektów zażegnania istniejących zagrożeń.

Wymagania wstępne

Znajomość historii kultury i postaw wiedzy biologicznej na poziomie szkoły średniej oraz podstaw historii filozofii

Zakres tematyczny

1. Przedmiot, terminologia i podstawowe założenia ekofilozofii.
2. Idea koewolucji świata przyrodniczego i społecznego.
3. Spory w ekofilozofii: antropocentryzm, biocentryzm, ekocentryzm i „teoria wszystkiego”. Inkluzjonizm a ekskluzjonizm
4. Miejsce przyrody w systemie wartości ogólnoludzkich. Naturalizm.
5. Ekologia człowieka. Znaczenie bioróżnorodności dla biosfery ni dla życia człowieka.
6. Miejsce człowieka w przyrodzie w tradycji filozoficznej (starożytność, średniowiecze, czasy nowożytne)
7. Ekofilozofia Henryka Skolimowskiego
8. Ekoteologia. Environmentalizm.
9. Ekofeminizm. Koncepcja Gai – James Lovelock i Lynn Margulis.
10. Neonaturalizm a ekologia głęboka.
11. Kreowanie ery ekologicznej. Edukacja ekologiczna.
12. Koncepcje zrównoważonego rozwoju.
13. Spór o przyszłość w ekofilozofii. "Elizjum" czy transhumanizm.
14. Przeciwdziałanie zmianom klimatycznym jako czynnik przeobrażeń społecznych
15. Kolokwium zaliczeniowe

Metody kształcenia

metoda tekstu przewodniego, metoda projektu, metoda przypadków, dyskusja panelowa

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna genezę i historię rozwoju myśli ekofilozoficznej oraz poglądy na miejsce człowieka w przyrodzie	• K_W01	• dyskusja • odpowiedź ustna • zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	• Ćwiczenia
Zna podstawowe pojęcia i koncepcje sformułowane w ramach ekofilozofii.	• K_W03	• bieżąca kontrola na zajęciach	• Ćwiczenia
Potrafi wykazać związek narodzin ekofilozofii z rozwojem kultury	• K_U03	• aktywność w trakcie zajęć • zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	• Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do wyjaśniania genezy problemów ekologicznych oraz uchwycenia relacji łączących poszczególne elementy biosfery.	• K_U04	• dyskusja • odpowiedź ustna • zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	• Ćwiczenia
Na podstawie twórczej analizy nowych sytuacji i problemów samodzielnie formułuje i modyfikuje propozycje ich rozwiązania	• K_K05	• dyskusja • zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	• Ćwiczenia
Ma świadomość znaczenia refleksji humanistycznej dla kształtowania się nowych relacji łączących człowieka z przyrodą oraz doskonalenia koncepcji zrównoważonego rozwoju	• K_K10	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Warunkiem dopuszczenia do kolokwium jest systematyczne uczestnictwo w zajęciach . Ocena końcowa z przedmiotu jest wypadkową oceny z ćwiczeń oraz z testu końcowego.

Literatura podstawowa

1. S. Konstańczak, *Wybrane zagadnienia ekofilozofii*, Słupsk 2005.
2. Z. Piątek, *Ekofilozofia*, Kraków 2008.
3. H. Skolimowski, *Filozofia żyjąca. Eko-filozofia jako drzewo życia*, Warszawa 1993.
4. W. Tyburski, *Dyscypliny humanistyczne i ekologia*, Toruń 2013.
5. K. Waloszczyk, *Kryzys ekologiczny w świetle ekofilozofii*, Łódź 1996.

Literatura uzupełniająca

1. I. S. Fiut, *Ekofilozofia. Geneza i problemy*, Kraków 2003.

Uwagi

Wykorzystywane środki dydaktyczne:

- a. Encyklopedia multimedialna PWN „Środowisko”;
- b. Encyklopedia multimedialna PWN „Ziemia”.
- c. Encyklopedia multimedialna PWN „Życie”;

Zmodyfikowane przez prof. dr hab. Stefan Konstańczak (ostatnia modyfikacja: 22-04-2021 17:44)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ